

16 SEP. 2011

Griffienummer

2011309

Repertoriumnummer

Aangeboden te
Mechelen op

.....
Niet te registreren,
De e.a. inspecteur

De beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, achtste kamer, wijst volgende beschikking:

A.R. nr. 11/246/A

INZAKE :

Uitspraak van het giffierecht
art. 280-2° W. Reg.
Afschrift afgeleverd en uitvoering
van art. 792 Ger. V.

De heer _____, landbouwer, en de heer _____
landbouwer, samen wonende te
eisers, die als raadsman hebben Mr. _____, advocaat te

TEGEN :

De **STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR**, bevoegd voor de
provincie _____, met kantoren gevestigd te 2018 Antwerpen,
Lange Kievitstraat 111/113, bus 55, verweerder, die als raadsman
heeft Mr. _____ advocaat te

De beslagrechter neemt in acht :

- de inleidende dagvaarding van 02.02.2011
- de beschikking van 18.02.2011 verleend overeenkomstig artikel 747 §1 van het gerechtelijk wetboek
- de conclusies voor verweerder neergelegd ter griffie op 14.03.2011 en 12.05.2011
- de conclusie voor eisers neergelegd ter griffie op 11.04.2011
- de voor de partijen neergelegde stukken.

1. **Procedurevoorgaanden**

Eisers werden bij vonnis van 15.11.2006 van de correctionele rechtbank te Mechelen (11e kamer) veroordeeld tot een geldboete, deels met uitstel, voor het uitvoeren van een reliëfwijziging door ophoging van het perceel met ongeveer 1 m tot 1,2 m over een oppervlakte van 50 m op 40 m door het storten van aarde vermengd met steenpuin en andere bodemvreemde en verontreinigde materialen.

Voor wat betreft de herstellvordering, oordeelde de rechtbank als volgt:

"Beveelt op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, of het college van Burgemeester en Schepenen, het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijke staat. Wat impliceert dat het perceel wordt afgegraven tot op zijn oorspronkelijk niveau.

Dit betekent dat over een oppervlakte 50m x 40m een afgraving van 1m tot 1,2m dient te gebeuren. Het herstel kan als uitgevoerd worden aangezien na aflevering van een gunstig bodemattest van

Bepaalt de termijn van herstel op zes maanden beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden.

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar, thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, of het college van Burgemeester en Schepenen, van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien, voor wat het herstel betreft, onder zijn leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht.

(...)

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 400 euro per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn."

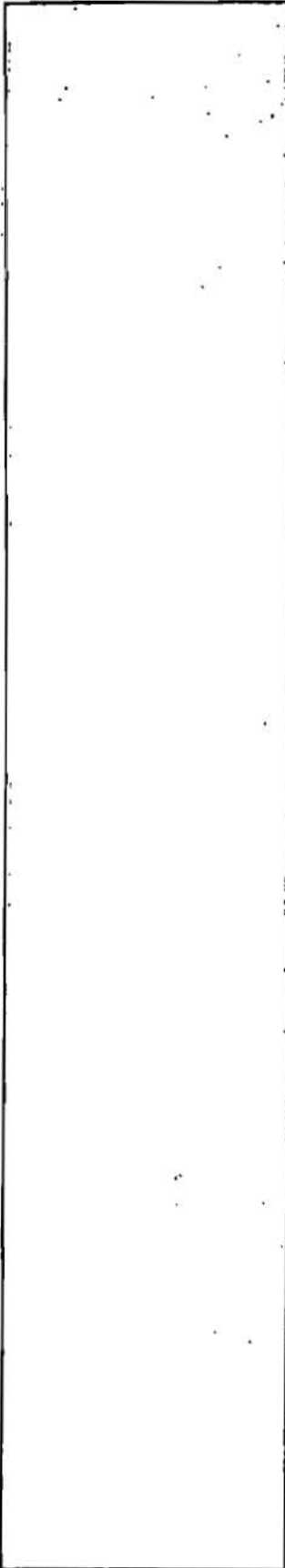
Dit vonnis werd aan eisers betekend op 28.03.2007. In het exploit van betekening werd aan eisers meegedeeld dat het bevolen herstel uiterlijk op 30.05.2007 moest uitgevoerd zijn, bij gebreke waaraan een dwangsom verschuldigd zou zijn van € 400,00 per dag vertraging.

Bij exploit van 06.06.2007 werd ten verzoeken van verweerder aan eisers een bevel tot betalen betekend voor de dwangsommen verbeurd van 30.05.2007 tot 04.06.2007, voor een bedrag van € 2.400,00.

Op 16.07.2007 werd uitvoerend roerend beslag gelegd lastens eisers voor een bedrag van € 18.000,00 aan verbeurde dwangsommen van 30.05.2007 tot 13.07.2007.

Op 16.10.2007 volgde een bewarend beslag onder derden in handen van notarissen er voor € 55.600,00 aan verbeurde dwangsommen van 30.05.2007 tot 15.10.2007.

Na voorafgaandelijk bevel bij exploit van 06.12.2007 werd op 15.01.2008 krachtens voormeld vonnis uitvoerend beslag gelegd op de hoeve van eisers te , voor een bedrag van € 89.600,00 aan verbeurde dwangsommen van 30.05.2007 tot 08.01.2008.

Bij beschikking van 04.07.2008 van de beslagrechter in deze rechtbank werd notaris met standplaats te aangesteld om over te gaan tot de openbare verkoop van het in beslag genomen goed en tot de verrichtingen van rangregeling. Bij beschikking van 30.02.2009 werd voormelde notaris opnieuw aangesteld, omdat hij niet tijdig het nodige had kunnen doen.

De aanmaning om kennis te nemen van het lastenkohier en de vaststelling van een verkoopdag werd aan eisders betekend op 28.05.2009. De eerste zitdag vond plaats op 02.07.2009, maar blijkbaar vond geen verkoop plaats.

Op 12.06.2009 brachten eisders een dagvaarding lastens verweerder uit om te verschijnen voor de 11e kamer van deze rechtbank, rechtsprekend in correctionele zaken, er toe strekkende te zeggen voor recht dat de dwangsom dient te worden opgeheven, minstens verminderd, en vast te stellen dat verweerder geen aanspraak kan maken op dwangsommen en derhalve niet gerechtigd is te doen overgaan tot verdere gedwongen tenuitvoerlegging.

Bij vonnis van 17.02.2010 werd de vordering van eisders afgewezen als zijnde ongegrond, omdat zij geen onmogelijkheid bewezen om aan de hoofdveroordeling te voldoen. De rechtbank oordeelde geen toepassing te kunnen maken van artikel 1385 *quinquies* van het gerechtelijk wetboek.

Dit vonnis werd bevestigd bij arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 16.06.2010. Het cassatieberoep van eisders werd afgewezen bij arrest van 25.01.2011.

Inmiddels werden aan eisders minstens om de zes maanden verjaringsluitende bevelen betekend (het laatste herhaald bevel werd betekend op 18.05.2011, voor een bedrag van € 579.600,00 aan verbeurde dwangsommen vanaf 30.05.2007 tot 17.05.2011), en werd het uitvoerend onroerend beslag hernieuwd op 25.11.2010.

Eisders stellen thans verzet in tegen het bevel dat hen op 17.12.2010 werd betekend.

2. Voorwerp van de vordering

De vordering van eisders strekt er toe te zeggen voor recht dat de dwangsommen die door verweerder worden gevorderd in het laatste herhaald bevel van 17.12.2010, niet verbeurd zijn, en verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Verweerder vraagt deze vordering onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren, en eisers te veroordelen tot de kosten, aan zijn zijde begroot op een rechtsplegingsvergoeding van € 1.320,00.

3. Beoordeling

3.1.

De vordering / het verzet van eisers betreft het herhaald bevel van 17.12.2010 (stuk 30 dossier verweerder).

Het is echter niet helemaal duidelijk welke argumenten eisers in huidige procedure precies opwerpen. In elk geval werden bepaalde argumenten reeds door hen ontwikkeld in de procedure gevoerd voor de dwangsomrechter in toepassing van artikel 1385 *quinquies* van het gerechtelijk wetboek, zoals het argument dat verweerder zelf had kunnen overgaan tot het herstel in de vorige staat.

Eisers halen aan dat de dwangsom enkel verbeurd is wanneer de gewraakte handelwijze klaarblijkelijk, zonder redelijke discussie, een inbreuk op de opgelegde verplichting oplevert.

De beslagrechter heeft, aldus eisers, de bevoegdheid heeft om te onderzoeken of de eisende partij de niet-naleving van de hoofdveroordeling door de veroordeelde naar genoegen van recht bewijst. Nu geen volledige duidelijkheid bestaat over de huidige toestand van de grond (verweerder is zich niet van de toestand komen vergewissen na uitnodiging hiertoe bij aangetekend schrijven van 24.06.2009), is er een redelijke discussie mogelijk.

Verder wijzen eisers nog op de "redelijkheid en billijkheid" die speelt bij de beoordeling of de dwangsom al dan niet is verbeurd.

3.2.

Eisers voeren aan dat zij twee verschillende aannemers opdracht hebben gegeven om de grond af te graven, maar dat verweerder zich niet van de toestand is komen vergewissen, niettegenstaande hiertoe uitdrukkelijk aangetekend te zijn uitgenodigd.

De facturen die eisers voorleggen met betrekking tot de uitgevoerde werken, dateren van 06.06.2009 en 23.06.2009 (stukken 14, 15 en 17 dossier eisers). Deze facturen werden ook aan het hof van beroep voorgelegd in de beroepsprocedure omtrent de toepassing van artikel 1385 *quinquies*, en in zijn arrest van 16.06.2010 heeft het hof, verwijzend naar bedoelde facturen, geoordeeld dat eisers reeds deels tot uitvoering van de herstellvordering zijn overgegaan.

Op 25.06.2009 heeft de raadsman van eisers zowel aan verweerder als aan het college van burgemeester en schepenen gemeld dat de herstellvordering werd uitgevoerd (stuk 19 dossier eisers).

Op 02.07.2009 antwoordde verweerder aan de raadsman van eisers (stuk 35 dossier verweerder) :

"Desbetreffend vonnis bepaalt niet alleen dat de opgelegde afgraving moet worden uitgevoerd, maar dat ook een gunstig bodemattest van [] dient te worden afgeleverd. Wij nemen akte van de melding van uitvoering, maar zullen pas overeenkomstig art. 152 DRO een plaatsbezoek organiseren nadat wij door de veroordeelden in het bezit zijn gesteld van dergelijk attest."

Bij aangetekend schrijven van 20.07.2009 liet [] weten (stuk 20 dossier eisers) :

"Door Agentschap Inspectie RWO werd meegedeeld dat u gemeld hebt dat het stortmateriaal werd verwijderd en dat de activiteiten gestopt zijn. De [] is van oordeel dat dit een stopzetting van risico-activiteiten inhoudt, conform art 32 van het Bodemdecreet, en dat een oriënterend bodemonderzoek dient uitgevoerd te worden op initiatief en kosten van de exploitant.

Momenteel is de [] niet in het bezit over gegevens betreffende de bodemkwaliteit. Er kan nog niet worden bepaald of de stortactiviteiten tot bodem- en/of grondwaterverontreiniging hebben geleid. Hiervoor dient een oriënterend bodemonderzoek te worden uitgevoerd door een erkend bodemsaneringsdeskundige. Bij dit onderzoek dienen de afvoerbewijzen van het stortmateriaal naar een vergunde inrichting, toegevoegd te worden."

In de hoofdveroordeling werd inderdaad uitdrukkelijk bepaald : *"Het herstel kan als uitgevoerd worden aangezien na aflevering van een gunstig bodemattest van []"*

De daaropvolgende bodemattesten van 16.09.2009 vermelden dat er volgens het bodemdecreet verdere maatregelen moeten worden uitgevoerd op deze grond. Er werd kennelijk op 06.06.2009 melding gemaakt van een sluikstort op de grond. Uit de stukken 16 van eisers (werkbons) blijkt dat op 04.06.2009 en 05.06.2009 grond werd uitgegraven en afgevoerd door []

Eisers geven in conclusie bij de vaststellingen van [] echter geen uitleg, en hebben klaarblijkelijk geen (nieuw) bodemonderzoek laten doen na de werken uitgevoerd door [] (die [] opvolgde).

De beslagrechter kan dan ook niet anders dan oordelen dat zij zich in de gegeven omstandigheden niet kunnen beroepen op enige onduidelijkheid met betrekking tot de huidige toestand van de grond, of op de "redelijkheid en billijkheid".

Bij gebreke aan een gunstig bodemattest, blijven de in het bevel van 17.12.2010 vermelde dwangsommen verbeurd.

De vordering van eisers wordt dan ook ongegrond verklaard.

De overige argumenten van partijen kunnen niet tot een andere conclusie leiden, zodat hier verder niet op dient te worden ingegaan.

BESLISSING VAN DE BESLAGRECHTER :

Deze beschikking wordt uitgesproken op tegenspraak en in eerste aanleg;

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en op de latere aanvullingen en wijzigingen daaraan werden in acht genomen;

De vordering is ontvankelijk maar ongegrond, en wordt afgewezen;

Eisers worden veroordeeld tot de gedingkosten, voor henzelf begroot op € 152,11 (dagvaardingskosten), en voor verweerder op € 1.320,00 (rechtsplegingsvergoeding);

Deze beschikking is van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus uitgesproken op zestien september tweeduizend en elf in openbare zitting van de achtste kamer, die samengesteld was uit

Mevrouw	beslagrechter,
De heer	griffier